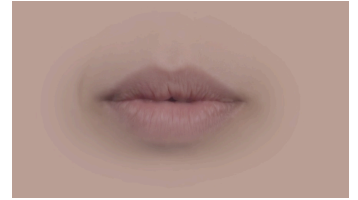

LÚA CODERCH**The Girl With No Door On Her Mouth**

08.02.18 > 30.03.18

Inauguració: 08.02.18 a les 19 h

Amb la col·laboració de: Ania Nowak, Lucrecia Dalt, Adrià Sunyol Estadella, Ikram Bouloum, Sonia Fernández Pan.

The Girl With No Door On Her Mouth, segona exposició individual de Lúa Coderch a àngels barcelona, explora diferents aspectes de la parla i la veu, que van des de la capacitat, o incapacitat, per comunicar a la concatenació de sons. Per a això, l'autora recupera un personatge que va inventar el 2012 el qual li permet explorar qüestions relatives a la veu i la parla. "La noia sense porta a la boca" apareix per primera vegada en llegir un text de la poeta canadenca Anne Carson en què aquesta parla de la nimfa Eco, a qui es va deixar sense veu, però no perquè no pogués emetre sons, sinó perquè només podia repetir el que altres deien, és a dir, que va ser privada de la capacitat de fer sentit, de poder comunicar.

Estimada, vull ser com tu, o com qualsevol altra cosa. Una tràquea feta de cera, talc i pols de quars, però també d'un metall vermell com un Ferrari. Abraçadores, igual que vísceres i dents. Sóc al mateix temps un ull i una boca, un túnel, un breu passatge, fosc, un interval entre dos orificis que s'obren a l'exterior. Un cos travessat per un forat. Una costella d'Adam, una monstera deliciosa(1). La meva primera ambició va ser que la meua veu es reconegués com a paraula. Com paraula no: com a paraula articulada. Com so que brolla o sorgeix al costat d'un pensament. Com a conseqüència d'un pensament, potser, o precedint-lo imperceptiblement. Una forma d'alquímia, l'art de produir valor a partir d'allò més vulgar. En aquest cas, aire inhalat i expulsat. Mentre aprenc a dominar aquesta nova habilitat, igual que Eco, la noia que no té porta a la boca, repetiré de forma compulsiva i disciplinada la parla dels altres.

The Girl With No Door On Her Mouth es refereix a la manca de criteri, a la incontinença verbal i a la possibilitat o impossibilitat de parlar sincerament i amb sentit per als altres. Per a això Coderch recorre a concatenacions de tubs, simulant un aparell de fonació que només pot emetre un so inarticulat -encara no una paraula- una col·lecció de coixins tenyits amb la tècnica de *tie-dye*(2) a manera de silencis o capitulacions, un herbari de plantes que serveixen per tractar afeccions a la boca i a la gola, un escenari des del qual parlar o escoltar, una sèrie en procés de discursos banals i gastats gravats en vinil i un vídeo que pren com a punt de partida la peça per boca *Not I*(3), de Samuel Beckett.

Amb aquest projecte Lúa Coderch prossegueix amb una manera de treballar en què el paper de la investigació li fa explorar la superfície de les coses i la materialitat de les narratives personals i històriques. Per a això, utilitza una àmplia gamma de mitjans i estratègies amb les que posa en relació objectes, anècdotes, veus i tot un territori de signes que afecten l'espectador a través de l'atenció, l'accident, l'entusiasme, la sinceritat, o el desengany, i així despertar en el públic una reacció empàtica a través de la qual poder imaginar la seva obra com un lloc de trobada.

- (1) Anomenada comunament cerimán o costella d'Adam, és una espècie detrepadora, endèmica de selves tropicals, que es distribueix des del centre i surde Mèxic fins al nord d'Argentina.
- (2) Procés de tenyit nuat que consisteix típicament en doblegar, retorçar, prisar o arrugar tela o una peça i lligar amb una corda o bandes elàstiques, seguit de l'aplicació de tint (s)
- (3) Monòleg dramàtic fragmentat de frases sincopades sobre un subjecte amb un passat dolorós de tretze minuts escrit el 1972 i representat per primera vegada al Fòrum Theater del Lincoln Center de Nova York aquest mateix any. El títol prové de la repetició insistent de la veu: tot el que estic explicant no em va passar a mi.

(*Durant el curs de l'exposició es realitzaran 2 sessions de lectura i escolta a l'espai expositiu organitzades per Sonia Fernández Pan i Lúa Coderch.

Agraïments: Lluís Nacenta, Visitación Bisquert

BIO | Lúa Coderch (Iquitos, Perú, 1982). Viu i treballa a Barcelona. Va obtenir un Màster en Producció i Investigació artística (2012) i un doctorat en Belles Arts (2017) per la Universitat de Barcelona. Ha estat docent a diferents escoles d'art i universitats com ara a la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona i l'Escola de Disseny de Barcelona (BAU), EINA, el Centre Universitari de Disseny i Art de Barcelona. En els últims anys ha rebut la beca PAIR de la Fundació Suñol (2012-2013), la beca de creació artística de la Fundació Guasch Coranty (2012-2013), la beca d'investigació artística i creació CoNCA en el camp de l'art i pensament (2011), i una beca de producció de la Sala d'Art Jove (Generalitat de Catalunya). També ha rebut el Premi DKV a la Millor Artista Espanyola participant a Swab Barcelona (2016), el Premi de la Fundació Lluís Coromines (2016), la beca de la Fundació BBVA a la Creació de Videoart (2015) i el Premi Miquel Casablanca (2015). Les seves exposicions individuals inclouen *The Rainbow Statement* (Composicions, Barcelona Gallery Weekend, 2016), *Night in a Remote Cabin Lit by a Keronsene Lamp* (galeria àngels barcelona, 2015), *Or* (Fundació Suñol, Barcelona, *La Muntanya Màgica* (Espai 13, Fundació Joan Miró, Barcelona, 2014), *Paràbola* (Capella de Sant Roc, Valls, *Recopilar els fotografies sense memòria de l'arxiu familiar* (EspaiDos, Terrassa. Comissariada) i *Estratègies per desaparèixer* (la Capella, Espai Cub, Barcelona. BCN Producció 2011). Al 2018 presentarà el vídeo-projecte *Shelter*, promogut per la beca de la Fundació BBVA. Entre les seves exposicions col·lectives s'inclouen *Matèria Primera* (Centre d'Art Fabra i Coats, Barcelona 2017-18), *Caminar sobre el gel*, (Centre d'Art Santa Mònica, Barcelona, 2017), *Espècies d'Espais* (MACBA, 2015-16), *per què no ho dius entropia?* (Trobada de Cultura Contemporània de Guadalajara, Mèxic, 2015), *The air was full of anticipation* (BF15, Lió 2015), *The World of Interiors* (The Green Parrot, Barcelona, 2014) i *El futur no espera* (La Capella, BCN Producció, 2014), *La Dissidència nostàlgica*, La Capella, Barcelona (2017)

Les seves obres formen part de col·leccions com la del MUSAC Museu d'Art Contemporani de Castella i Lleó, Fundació art contemporani DKV Seguros, Fundació Lluís Coromina, la Col·lecció d'Art Contemporani Cal Cego, la Col·lecció Fernando Meana Larrucea, la Col·lecció Miquel Casablanca (Ajuntament de Barcelona), la Col·lecció Guasch-Coranty, entre d'altres.

àngels barcelona-focuses on the debate of contemporary culture and art practices

Pep Agut | Lúa Coderch | Peter Downsbrough | Marcelo Expósito | Harun Farocki | Esther Ferrer | Joan Fontcuberta | Jeanno Gaussi | Ion Grigorescu | IM Heung-soon | Daniela Ortiz | Mabel Palacin | Tristan Perich | Jaime Pitarch | Jorge Ribalta | Pedro G. Romero | Mireia C. Saladrígues | Mireia Sallarès | Michael Snow | Richard T. Walker